

**ЧЕТВЕРТИЙ
МІЖНАРОДНИЙ
НАУКОВИЙ
КОНГРЕС**

**ОЛІМПІЙСЬКИЙ СПОРТ
І СПОРТ ДЛЯ ВСІХ:
ПРОБЛЕМИ
ЗДОРОВ'Я,
РЕКРЕАЦІЇ,
СПОРТИВНОЇ
МЕДИЦИНИ
ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ**

Тези доповідей

16—19 травня 2000 р.

Київ, Україна

ЗМІСТ

<i>Науковий напрям 1</i>	
Стрес, адаптація і результативність у спорті.....	3
<i>Науковий напрям 2</i>	
Олімпійський спорт і здоров'я спортсменів	159
<i>Науковий напрям 3</i>	
Травматизм у спорті: профілактика, лікування, фізична реабілітація	277
<i>Науковий напрям 4</i>	
Рухова активність різних груп населення.....	329
<i>Науковий напрям 5</i>	
Спорт для всіх.....	457
<i>Науковий напрям 6</i>	
Проблеми сучасної валелогії	517
<i>Науковий напрям 7</i>	
Жіночий спорт та здоров'я.....	561
<i>Науковий напрям 8</i>	
Спорт інвалідів	599
<i>Науковий напрям 9</i>	
Спорт ветеранів.....	633

СОДЕРЖАНИЕ

<i>Научное направление 1</i>	
Стресс, адаптация и результативность в спорте	3
<i>Научное направление 2</i>	
Олимпийский спорт и здоровье спортсменов	159
<i>Научное направление 3</i>	
Травматизм в спорте: профилактика, лечение, физическая реабилитация ..	277
<i>Научное направление 4</i>	
Двигательная активность разных групп населения	329
<i>Научное направление 5</i>	
Спорт для всех.....	457
<i>Научное направление 6</i>	
Проблемы современной валеологии	517

Актуальність досліджень проблем управлінського контролю в системі фізичного виховання

Мирослав ДУТЧАК

Рівненська облдержадміністрація, Рівне, Україна

Система фізичного виховання в умовах трансформації соціально-економічних відносин в Україні почала переорієнтовуватись із військово-прикладної спрямованості на оздоровчий характер, вона адаптується до ринкових механізмів, комерційна діяльність отримує все більшу розповсюдженість у наданні послуг з організації рухової активності, руйнується адміністративно-командна система забезпечення розвитку галузі, активізується децентралізація та підвищується роль регіонів. Проте, до цього часу не вдалось реформувати систему управління фізичним вихованням, яка вступає в суперечність з новими тенденціями розвитку та є найсерйознішим гальмом подальшого прогресу. Діюча система управління базується на застарілих та консервативних традиціях, формах, методах роботи, ігнорує вивчення реальних процесів, що відбуваються в галузі, ізольована від життєвих інтересів різних груп населення та міжнародних стандартів. Відповідно на нинішньому етапі пріоритетом стає формування адекватної до ситуації системи управління фізичним вихованням, яка буде здатна блокувати негативні процеси і стимулювати позитив.

Теоретичне підґрунтя та прикладна частина управління організаціями, що займаються впровадженням фізичного виховання в життєдіяльність людей на різних рівнях (державному, регіональному, базовому), обґрунтовані у працях М.Ф. Бунчука (1966, 1972), П.Ф. Савицького (1976), Ю.М. Теппера (1977), І.І. Переверзіна (1985), В.У. Агеєвця (1986), М.В. Жмарєва (1989), М.М. Баки (1990), Ю.П. Мічуди (1995), О.М. Жданової (1996), М.В. Туленкова (1996), С.І. Гуськова, О.С. Соколова (1998) та інших. Вони, зокрема, розкрили мету, завдання, принципи, зміст та структуру, функції та особливості управління. Формується методологія спеціального менеджменту фізичного виховання, що буде мати узагальнююче значення у роботі з розвитку цілеспрямованої рухової активності людей.

Аналіз літературних джерел засвідчує відсутність фундаментальних досліджень проблем управлінського контролю як процедури систематичного збору даних про рівень дотримання стандартів функціонування системи фізичного виховання різних груп населення на державному, регіональному і базовому рівнях. А саме контроль, як відомо з досліджень М. Мескона, М. Альберта, Ф. Хедоурі (1998), А.А. Радугіна (1998) та ін., забезпечує фіксацію досягнення організацією своїх цілей та є визначальним елементом управління, який тісно пов'язаний з плануванням роботи, делегуванням повноважень та мотивацією.

Таким чином, обґрунтування концептуальних засад, теоретичних та методичних аспектів управлінського контролю уявляється сучасною науковою проблемою для теорії та практики фізичного виховання.